

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 511/2016-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. júna 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Vajdom, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 2 D 21/2008, Dnot 118/2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 4. septembra 2015 doručená sťažnosť [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Vajdom, Hviezdoslavovo námestie 201, Námestovo, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Námestovo (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 D 21/2008, Dnot 118/2003 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Sťažovateľ v sťažnosti okrem iného uvádza:

„Na bývalom Okresnom súde Námestovo začalo dňa 6. 5. 2003 konanie v dedičskej veci po neb. [REDAKOVANÉ]

[REDAKOVANÉ] Toto konanie prešlo odo dňa 1. 5. 2005... na Okresný súd Dolný Kubín, kde prebiehalo do dňa 31. 12. 2007 pod sp. zn. 1 D 200/2003, Dnot 118/2003. Odo dňa 1. 1. 2008 sa v súlade so zákonom č. 511/2007 Z. z. na prerokovanie a rozhodnutie veci stal miestne a vecne príslušným súdom Okresný súd Námestovo. Na Okresnom súde Námestovo odvtedy až do dnešného dňa prebieha v tejto veci konanie pod sp. zn. 2 D 21/2008, Dnot 118/2003. I napriek skutočnosti, že odo dňa začatia tohto konania uplynulo už viac ako 12 rokov a 3 mesiace do dnešného dňa nie je toto konanie právoplatne skončené. ...

Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky v Košiciach sp. zn. IV. ÚS 18/2014-25 zo dňa 16. 4. 2014 bolo rozhodnuté, že moje základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 2 D 21/2008, Dnot 118/2003 porušené bolo. Okresnému súde Námestovo bolo prikázané, aby v tomto konaní konal bez zbytočných prieťahov. Tento nález ... je odporcovi známy a napriek tomu súdna komisárka [REDAKOVANÉ] vo veci riadne nekoná. Posledné pojednávanie v tejto dedičskej veci sa uskutočnilo dňa 27. 11. 2014. Odvtedy až do súčasnosti t. j. po dobu viac ako 9 mesiacov súdna komisárka... vo veci nekoná...

Mojím písomným podaním zo dňa 20. 7. 2015 som podal na Okresný súd Námestovo návrh na odňatie tejto veci súdnej komisárke [REDAKOVANÉ]. O tomto mojom návrhu nebolo do dnešného dňa vydané žiadne rozhodnutie súdu, hoci už uplynula zákonná 30-dňová lehota na vydanie rozhodnutia...“

Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a vydal tento nález:

„Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Námestovo v konaní vedenom pod sp. zn. 2 D 21/2008, Dnot 118/2003 porušené bolo.

Okresnému súdu Námestovo prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 2 D 21/2008, Dnot 118/2003 konal bez zbytočných prietáhov.

[REDAKOVANÉ], priznáva finančné zadostučinenie v sume 8.000, - EUR, ktoré mu je Okresný súd Námestovo povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

Okresný súd Námestovo je povinný vyplatiť [REDAKOVANÉ] trovy konania v sume 296,44 EUR na účet advokáta JUDr. Jána Vajdu... do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd

každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom...

1. K namietanému porušeniu práv sťažovateľa v napadnutom konaní v období do nadobudnutia právoplatnosti nálezu č. k. IV. ÚS 18/2014-25 zo 16. apríla 2014

Sťažovateľ namieta porušenie svojich práv v celom napadnutom konaní.

Podľa § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde návrh nie je prípustný, ak sa týka veci, o ktorej ústavný súd už rozhodol, okrem prípadov, v ktorých sa rozhodovalo len o podmienkach konania, ak v ďalšom návrhu už podmienky konania boli splnené.

Ústavný súd vo veci namietaného porušenia práv v napadnutom konaní už raz rozhodol nálezom č. k. IV. ÚS 18/2014-25 zo 16. apríla 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 2. júna 2014.

V nadväznosti na uvedené ústavný súd odmietol časť sťažnosti, ktorá sa týka namietaného porušenia práv sťažovateľa v období do nadobudnutia právoplatnosti nálezu č. k. IV. ÚS 18/2014-25 zo 16. apríla 2014.

2. K namietanému porušeniu práv sťažovateľa v napadnutom konaní v období po nadobudnutí právoplatnosti nálezu č. k. IV. ÚS 18/2014-25 zo 16. apríla 2014

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ide vtedy, keď namietaným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05).

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03). Pojem „zbytočné prietahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne.

V prípade, ak ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prietahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, návrh odmietne ako zjavne neopodstatnený (I. ÚS 38/04, II. ÚS 199/02, III. ÚS 24/04, III. ÚS 372/06, IV. ÚS 290/04).

Sťažovateľ namieta jednak prietahy v namietanom konaní, ktoré už boli predmetom posudzovania ústavného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. IV. ÚS 18/2014, v ktorom

ústavný súd rozhodol nálezom zo 16. apríla 2014 (pozri časť II bod 1), v období po právoplatnosti nálezu ústavného súdu č. k. IV. ÚS 18/2014-25 zo 16. apríla 2014. V tejto súvislosti poukazuje na to, že súdna komisárka nariadila len jedno pojednávanie na 27. november 2014 a od doručenia písomného podania sťažovateľa okresnému súdu 20. júla 2015, obsahom ktorého bol návrh na odňatie veci súdnej komisárke, o ktorom nebolo do dňa doručenia jeho sťažnosti ústavnému súdu (4. septembra 2015) rozhodnuté, vo veci nekoná. Ústavný súd zistil, že namietané konanie bolo 22. februára 2016 prerušené (právoplatné 23. marca 2016) z dôvodu podania návrhu na určenie neplatnosti závetu, o ktorom je konanie vedené pod sp. zn. 7 C 62/2016.

Ústavný súd poukazuje na svoje predchádzajúce rozhodnutia, v ktorých opakovane vyslovil, že ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe nemusí ešte zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 42/01, III. ÚS 91/04). Nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 46/01, II. ÚS 57/01, I. ÚS 92/03).

Vzhľadom na uvedené, stabilizovanú judikatúru ústavného súdu a s prihliadnutím na to, že dĺžka napadnutého konania v okolnostiach daného veci po nadobudnutí právoplatnosti nálezu ústavného súdu nie je takej povahy, aby bolo možné v danej veci vysloviť porušenie práv sťažovateľa po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie, ústavný súd sťažnosť, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v označenom konaní, odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu jej zjavnej neopodstatnenosti.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľa na ochranu ústavnosti v nej uplatnenými nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2016